25/03/2020

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Θα δώσουμε μαζί τον αγώνα και θα νικήσουμε»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας λειτούργησε σήμερα, κεκλεισμένων των θυρών, διά λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Η Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απ' ευθείας τηλεοπτικά από την τηλεοπτικό σταθμό ASTRA TV και ραδιοφωνικά από τον Ρ/Σ της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ορθόδοξη Μαρτυρία».

Κατά την Θεία Λειτουργία, αναγνώστηκε το Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για την επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «η σημερινή ημέρα αποτελεί διπλή γιορτή για εμάς τους Ορθοδόξους Έλληνες. Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου πλημμυρίζει με χαρά τις ψυχές, με το άγγελμα ότι ο Σωτήρας και Λυτρωτής

γίνεται ένας από εμάς. Η ελπίδα, πλέον, πλημμυρίζει τις καρδιές για την λύτρωση και την Ανάσταση. Αλλά, τούτη η μέρα για τους Έλληνες απανταχού της γης, είναι μέρα γιορτής και χαράς, γιατί θυμίζει την μεγάλη Επανάσταση του Γένους για την απελευθέρωσή του από τον Οθωμανικό ζυγό...».

Ο κ. Ιγνάτιος τόνισε ότι «το θεμέλιο της Επαναστάσεως ήταν η ενότητα. Στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, είχαν φυλάξει μέσα τους το όραμα της απελευθέρωσης. Είχαν κρατήσει την πίστη, που τους κρατούσε ενωμένους και έχυσαν αίμα Νεομαρτύρων, για να παραμείνουν πιστοί σ' αυτό που παρέλαβαν. Και αυτός ήταν ο λόγος που δεν υποδουλώθηκε ποτέ η ψυχή τους. Έχοντας το όραμα της ελευθερίας, που οραματίστηκαν και ευαγγελίστηκαν οι πρόδρομοί της, όπως ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ο δικός μας Ρήγας Φεραίος, ξεκίνησαν τον μεγάλο αγώνα. Όσο ήταν ενωμένοι, νικούσαν. Αλλά πάντοτε υπάρχει ο πειρασμός της διχόνοιας, που όταν επικρατούσε, χάναμε τις μάχες. Όμως, τελικά, οι πρωταγωνιστές διαφύλαξαν την ενότητα και ήρθε ένας σοφός Κυβερνήτης να θεμελιώσει το Ελληνικό Κράτος... Και φθάσαμε στο σήμερα και πλησιάζει η χρονιά, που θα γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από την απελευθέρωση της πατρίδας. Όμως, ο πόνος κυριαρχεί μέσα μας τούτη την ώρα, γιατί βρισκόμαστε ως άλλοι ελεύθεροι –

πολιορκημένοι, όχι γιατί μας κατέκτησε ένας εχθρός, όχι γιατί φοβηθήκαμε και κρυφτήκαμε, αλλά ηθελημένα, παίρνουμε στους ώμους μας τον σταυρό του πόνου, γνωρίζοντας ότι αυτό συμβάλλει στην σωτηρία των ανθρώπων από την ασθένεια. Γι' αυτό, έχει μεγάλη αξία η ενότητα αυτών των ημερών. Όσο κι αν πονά η ψυχή μας, ιδιαίτερα ημών των Κληρικών, αλλά και των πιστών, που μαρτυρικά βιώνουν τούτες τις στιγμές, εντούτοις, μη βαρυγκωμήσουμε, αλλά ας δεχτούμε ό,τι συμβαίνει ως επίσκεψη Θεού και δοκιμασία... Τούτη την ώρα σας καλώ να κάνουμε υπακοή και υπομονή, χάριν των άλλων, των οικείων μας, των αγαπημένων μας, αλλά και κάθε ανθρώπου...».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο κ. Ιγνάτιος επεσήμανε: «πρώτος εγώ πονώ, αλλά από την πρώτη στιγμή ένιωσα την ανάγκη να πω ότι τώρα πρέπει η ενότητά μας να γίνει πράξη, θυσιάζοντας κάθε τι που μας ευχαριστούσε, για να προσφέρουμε στον λαό μας, το συντομότερο δυνατό, την λύτρωση απ' αυτή την δοκιμασία. Γι΄ αυτό είμαστε σήμερα εδώ και λειτουργήσαμε και σας είχαμε όλους μαζί. Ακόμα κι αν δεν είχατε την δυνατότητα να λάβετε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, όμως, μνημονεύσαμε τους πάντες, με την πιο θερμή προσευχή της καρδιάς μας. Έτσι θα πορευτούμε όσο χρειαστεί, γιατί έχουμε εμπιστοσύνη σ' αυτούς που ανέλαβαν την

ευθύνη: τους επιστήμονες και την Πολιτεία.

Είναι ευτύχημα το γεγονός ότι ο πρώτος των επιστημόνων είναι άνθρωπος πίστεως. Και ο τρόπος και ο λόγος και η συμπεριφορά του τον ανέδειξαν ως τον πρώτο σήμερα στην πατρίδα μας, γιατί έχει ταπεινό φρόνημα και πλήρη συνείδηση της ευθύνης και για τον τελευταίο άνθρωπο και τον πιο ηλικιωμένο, που δεν θέλει να χαθεί. Κι εμείς το ίδιο πρέπει να επιθυμούμε. Γι’ αυτό αυτοδεσμευτήκαμε, γιατί δεν θέλουμε, έστω κι ένας άνθρωπος εξ αιτίας μας να ασθενήσει ή να χαθεί. Θα δώσουμε και πάλι όλοι μαζί τον αγώνα και θα νικήσουμε κι αυτή τη φορά και θα ελευθερωθούμε και θα ελευθερώσουμε. Θα έρθει η στιγμή που θα ακούσουμε άγγελμα, που θα είναι σαν και κι εκείνο του Αρχαγγέλου στην Παναγία Μητέρα του Κυρίου. Γι’ αυτό, σταθείτε άξιοι των περιστάσεων, αναλαμβάνοντας ο καθένας μας την προσωπική του ευθύνη, για να δώσουμε το παράδειγμα σ’ όλο τον κόσμο, όπως το δώσαμε τότε, το 1821. Και θα έρθει το νέο ΄21, όταν θα γιορτάσουμε λαμπρά, όπως πρέπει και την θρησκευτική και την εθνική μας γιορτή... Να κυματίσουν οι σημαίες στα σπίτια μας. Να κρατήσουμε μέσα μας το όραμα των αγωνιστών του ΄21, για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία, ούτως ώστε, όταν περάσει η δοκιμασία, να βγούμε πιο ενωμένοι και πιο σοφοί».